

Iver Poulsen: Da der ikke siden disse lovforslags meget langvarige første behandling er fremkommet noget sagligt nyt, og da regeringens usømmelige hastværk har forhindret en grundig behandling af lovforslagene, kan jeg fatte mig i korthed og blot konstatere, at det, vi i dag i det høje folketing kort og godt må tage til efterretning, er, at regeringen trods saglige protester fra forskellige erhvervsorganisationer egenmægtigt vil gennemføre de lovforslag, som regeringen og LO mener vil løse de store økonomiske vanskeligheder, som regeringen har bragt os ud i. Forslagene tilsigter først og fremmest, så vidt det nu er muligt, for en tid at sikre bestemte befolkningsgrupper, af hvis velvilje regeringens liv er afhængigt, en lønstigning på andre befolkningsgruppers bekostning.

Hvad angår de to forslag om pris- og avancementstop og indseende med priser, kan jeg henvise til, hvad jeg sagde på mit partis vegne ved første behandling. Jeg skal ikke trætte med gentagelser, men blot sige, at de stillede ændringsforslag ikke ændrer noget i vor stilling til lovforslagene. Ændringsforslagene løser ikke den spændetrøje, som det er hensigten at anbringe handelen og erhvervslivet i. Derimod nødvendiggør de en endnu større administration, og hvad værre er, de sikrer nye prisstigninger, fordi regeringen ikke vil gennemføre det fuldstændige lønstop, og kun den del af befolkningen, hvis indtægt er pristalsreguleret, vil få kompensation for denne prisstigning, medens den øvrige del af befolkningen og deriblandt naturligvis vore eksporterhverv og som sædvanlig sparernerne og selvpensionisterne må se deres økonomiske stilling yderligere forringet.

At mit parti også vil stemme imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede underændringsforslag til ændringsforslag nr. 2 til lovforslaget om indseende med priser, behøver vist ingen nærmere begrundelse.

Regeringen har ikke ønsket en saglig behandling af disse mange lovforslag, den

har ikke villet tilstå folketinget den tid, som er tvingende nødvendig. Regeringen har kun ønsket et klart ja på regeringens betingelser eller et klart nej, og da kan jeg sige, at de uafhængige vil sige et klart nej til disse to lovforslag ved tredje behandling.

Birthe Wetlesen: På trods af at det økonomiske råds formandskab anbefaler den yderste tilbageholdenhed med nye indkomstforhøjelser — ja, man kan faktisk læse mellem linjerne i brevet til den højtærede statsminister, at forhøjelser ikke må finde sted — foreslår regeringen dog lønforhøjelser, der sammen med den hidtil i 1963 gennemførte pristalsregulering og den yderligere dyrtidstillægsportion, der kan forventes til efteråret, andrager mere end den i årets løb forventede produktivitetsstigning.

Enhver må dog kunne forstå, at dette er uforsvarligt. Jeg vil gerne så alvorligt, som det er muligt, sige, at et totalt lønstop efter mit partis opfattelse er en absolut nødvendighed, såfremt vi ikke skal komme endnu længere ud i det økonomiske uføre, som vi allerede står midt i.

Det er denne opfattelse, der er baggrunden for vor indstilling til det foreliggende lovforslag om lønninger og pensioner til statens tjenestemænd. Vi ønsker ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til nogen som helst lønforhøjelse, der ikke er uomgængelig nødvendig, og den lønforhøjelse, der omfattes af det foreliggende lovforslag, anser vi ikke for at være nødvendig.

Loven om lønninger og pensioner til statens tjenestemænd blev vedtaget i 1958. Såvel dyrtids- som overenskomstillæg er i denne lov graderet efter grundlønningerne, således at tillæggene er af procentvis samme størrelse på de forskellige løntrin, dog med loft over dyrtidstillægget for de allerhøjeste løntrin. Derved bevares med dette ene forbehold forholdet mellem lønindkomsterne på de forskellige løntrin. Ved at forhøje størrelsen af overenskomstillæggene for de